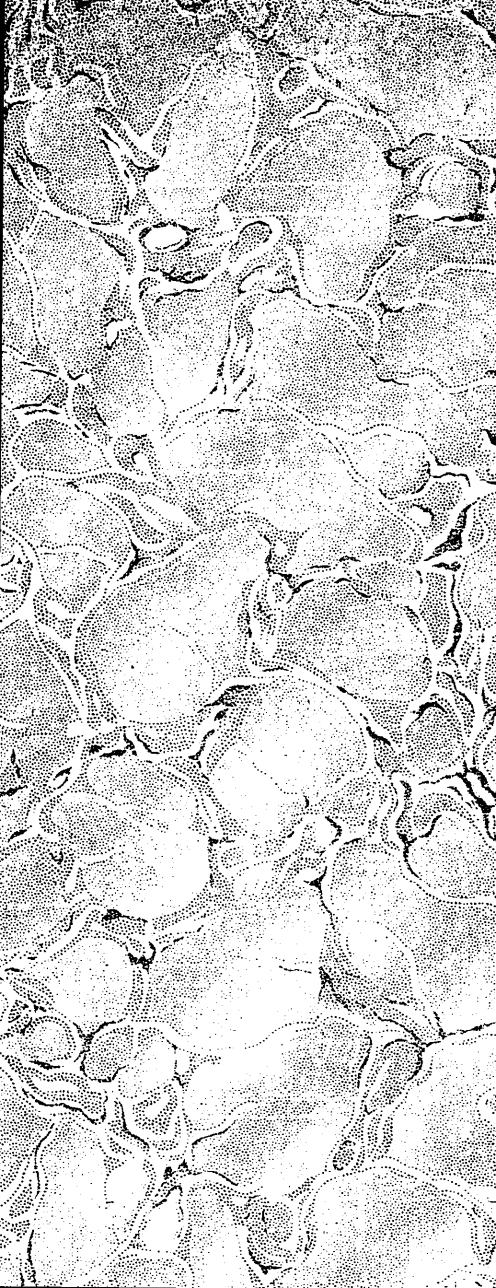

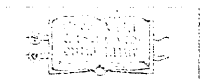
No 56
1883

Bible N.T. Mark Norwegian.
(Landsmaal)

The University of Chicago
Libraries

GIFT OF

Her and Bloomfield

Evangeliet etter Markus.

Utgjevet med Statskostnad av

Det norske Samlaget.

E. O. GIERE

Kristiania.

Trykt i Ringvolds Boftrykkeri.

1883.

Bibl. N. T. Mark. Norwegian

Evangeliet etter Markus.

Utgjevet med Statskostnad av

Det norske Samlaget.

Kristiania.

Trykt i Ringvolds Boftrykkeri.

1883.

TO THE
DIRECTOR
OF THE
BUREAU OF
INDUSTRIAL COACHING

BS 3584
N 856
1883

E. H. of
Francis Bloomfield

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings

Departement for Kirke- og Undervisnings-Væsenet.

J Anledning af Skrivelse af 15de dennes meddeles, at der Intet er til Hinder for, at den af Rand. filosof. M. Skard besørge og af Professorene Unger og Dr. Blix gennemgaaede Prøveoversættelse af Markus' Evangelium udgives i Trykken.

Manuskriptet følger hoslagt tilbage. Derhos vedlægges Professorene Ungers og Dr. Blix's Erklæringer i Afskrift.

Christiania 21 Februar 1883.

N. Hertzberg.

D. F. Knudsen.

Styret for det norske Samlag.

Til

Det Kgl. Departement for Kirke-
og Undervisningsvæsenet.

Undertegnede, der gjentagne Gange, deriblandt en Gang i Forening med Hr. Sprogforsker J. Aasen, har gennemgaaet den af Hr. Rand. M. Skard udarbejdede Oversættelse af Markus' Evangelium, skal efter det høie Departements Anmodning herved afgive den Erklæring, at Oversættelsen i den reviderede Skikkelse, hvori den nu foreligger, efter mit Skjøn er fuldt værdig til Udgivelse. Oversættelsen er saavel i sit Forhold til Grundteksten (Textus receptus) som i sin Sprogform udført efter de samme Principer, som den tidligere udgivne Oversættelse af Romerbrevet.

Christiania 14 Februar 1883.

Erbødigt

Dr. E. Blix.

Til

Det Kongelige Departement for Kirke-
og Undervisningsvæsenet.

Efter Anmodning af det høie Departement har jeg gennemlæst
Oversættelsen af Marcus' Evangelium, og finder efter mit Skjøn, at,
som den nu foreligger, danner den et værdigt Sides stykke til Over-
sættelsen af Romerbrevet.

Christiania 15 Februar 1883.

C. N. Unger.

Evangeliet etter Markus.

Evangeliet etter Markus.

1ste Kapitlet.

Upphavet til Evangeliet
um Jesus Kristus,
Guds Son.

2. So som det er skrevet
hjaa Profetom: „Sjaa eg sender
min Engel fyre di Nafyn, han
skal rydja Vegen din fyre deg;

3. det er Knyfti av Ein,
som ropar i Dydemarki: Rydje
Herrens Veg, gjere Stigarne
hans jamne,”

4. so kom Johannes og
døypte i Dydemarki og forkynte
Daup med Umvending til For-
lating fyre Synderna.

5. Og heile Judæalandet og
dei fraa Jerusalem gjekk ut til
honom, og dei vart alle døypte
av honom i Jordan-Elvi, naar
dei skriftade sine Synder.

6. Johannes hadde Klædnad
av Kamelhaar og Lederbelte um
Livet, og han aat Engsprettor
og vill Honing.

7. Og han forkynte og sagde:
„Det kjem den etter meg, som
er sterkare enn eg, og eg er ikkje
verdigg til aa luta meg ned og
løyfa upp Skoreimi hans.

8. Eg døypte dykker med
Batn; men han skal døyppa dykker
med den Heilage Ande.”

9. Og det hende i dei Dag-
om, at Jesus kom fraa Nasaret

i Galilæa og vart døypt i Jor-
dan av Johannes.

10. Og strakst han steig upp
or Batnet, saag han, Himlarne
skildest, og Anden foor ned paa
honom som ei Duva,

11. og det kom ei Røyst fraa
Himmelen: „Du er min Son,
den elskade, som eg heve Sug-
nad i.”

12. Og strakst dreiv Anden
honom ut i Dydemarki,

13. og han var der i Dyde-
marki fyrsti Dagar og vart frei-
stad av Satan; og han var med
Bilddyrom, og Englarne tente
honom.

14. Men etter at Johannes
var sett fast, kom Jesus til Gali-
læa og forkynte Evangeliet um
Guds Rike og sagde:

15. „Tidi er fullkomi, og
Guds Rike er nær; umvende
dykker, og tru Evangeliet.”

16. Men daa han gjekk fram-
med Galilæa-Sjoen, saag han
Simon og Andreas, Broder
hans, som sette Garn i Sjoen;
for dei var Fiskarar.

17. Og Jesus sagde til
deim: „Fylgje meg, so skal eg
gjera dykker til Mennekkjefisk-
arar.”

18. Og strakst lagde dei
Garni fraa seg og fylgde honom.

19. Og daa han hadde gjen-
get litet lenger fram, saag han

Jakob Sebedæus' Son og Johannes, Broder hans, som og var i Baaten og bømte Garni.

20. Og strakst kallade han heim; og dei forlet Sebedæus, Fader sin, i Baaten med Leigefolket og fylgde honom.

21. Og dei gjekk inn i Kapernaum, og strakst paa Kviledagen gjekk han inn i Stenestova og lærde.

22. Og dei fall i Undring yver Læra hans; for han lærde heim som den, som hadde Velde, og ikkje som dei Skriftlærde.

23. Og der var i Stenestova deira ei Mennefsja med ein urein Ande, og han ropade og sagde:

24. „Ei! kvat hava me med deg, Jesus fraa Nasaret? Er du komen og vil øydeleggja oss? eg kjenner deg og veit, kven du er, du Guds Heilage.“

25. Og Jesus trugade honom og sagde: „Teg still og far ut or honom!“

26. Og den ureine Anden fleit honom og skreiv høgt og hoor ut or honom.

27. Og dei vart forstøfte allesaman, so dei spurde seg imillom og sagde: „Kvat er dette? kvat er det for ei ny Læra? for han byr endaa dei ureine Andar med Velde, og dei lyda honom.“

28. Og Ordet um honom kom strakst ut yver heile Granelaget i Galilæa.

29. Og strakst dei kom ut or Stenestova, gjekk dei inn i Huset til Simon og Andreas i Lag med Jakob og Johannes.

30. Men Vermoder til Simon laag i Sott; og strakst fortalde dei honom um henne.

31. Og han gjekk og tok henne i Handi og reiste henne upp; og Sotti flepte henne strakst, og ho stelte i Huset fyre heim.

32. Men daa det vart Kveld, og Soli gjekk ned, førde dei til honom alle heim, som hadde vondt, og heim som var forgjorde av vonde Andar.

33. Og heile Byen var komen saman utanfyre Dyrri;

34. og han læste mange, som hadde vondt av ymse Sjukdomar, og dreiv mange vonde Andar ut, og han let ikkje dei vonde Andarne faa tala; for dei kjende honom.

35. Og um Morgonen lenge fyre Dag stod han upp og gjekk ut og burt til ein Øydestad og bad der.

36. Og Simon og dei, som var med honom, sette etter honom;

37. og daa dei fann honom, sagde dei til honom: „Dei leita alle etter deg.“

38. Og han sagde til heim: „Lat oss ganga til dei næmaste Smaabyrne, so eg kann tala der og; for dertil var det, eg gjekk ut.“

39. Dg han talade i Sten-
nestovom deira rundt i heile
Galilæa og dreiv dei vonde
Andar ut.

40. Dg det kom til honom
ein spitelst Mann, som bad
honom og fall paa Kne og sagde
til honom: „Dersom du vil,
so kann du reinfa meg.“

41. Men Jesus ynkadest
og rette ut Handi, rørde ved
honom og sagde: „Eg vil,
vert du rein.“

42. Dg med det same han
sagde det, slepte Spillsykja honom,
og han vart rein.

43. Dg han talade strengt
til honom og hadde honom
strakst ut

44. og sagde til honom:
„Sjaa til, du ikkje segjer nokon
det; men gakk og syn deg fram
fyre Presten, og ofra fyre di
Reinsing det, som Moses heve
paabodet, til Vitne fyre deim.“

45. Men daa han kom ut,
gav han seg til aa tala myktet
um det og bar Ordet utyver,
so Jesus ikkje lenger kunde ganga
openberrleg inn i ein By, men
var ute paa ubygde Stader; og
dei kom til honom fraa alle
Leider.

2dre Kapitlet.

Nokre Dagar seinare gjekk
han inn i Kapernaum atter, og
det spurdest, at han var heime.

2. Dg strakst kom mange
saman, so dei fekk ikkje Rom,

jamvel ikkje utanfyre ved Dyrri.
Dg han talade Ordet til deim.

3. Dg dei kom til honom
med ein verkbroten Mann, som
vart boren av fire Mann.

4. Dg daa dei ikkje kunde
koma fram til honom fyre Fol-
kehopen, tok dei Taket av, der
han var, og daa dei hadde rivet
det upp, let dei Sengi siga
ned, som den Verkbrotne laag i.

5. Dg daa Jesus saag deira
Tru, sagde han til den Verk-
brotne: „Son, dine Synder
ero deg forlatne.“

6. Men der var nokre av
dei Skriftlærde, som sat der og
tenkte i sitt Hjarta:

7. Kvi talar denne flise
Spottingar? Kven kann forlata
Synder utan Ein, det er Gud?

8. Dg strakst kjende Jesus
i sin Ande, at dei tenkte so
med seg sjølve, og han sagde
til deim:

9. „Kvi tenkja de slitt i
dykkar Hjarto? Kvad er lettast,
aa segja til den Verkbrotne:
Synderna ero deg forlatne, elder
aa segja: statt upp, tak Sengi
di og gakk?

10. Men so de kunna vita,
at Mennefsjefonen heve Magt
til aa forlata Synder paa Jor-
di,“ —

11. so segjer han til den
Verkbrotne —: „Eg segjer deg,
statt upp, tak Sengi di og
gakk heim!“

12. Dg han stod strakst upp

og tok Sengi og gjekk ut fyre alle Manns Hugo, so dei alle vart forfærde og lovade Gud og sagde: „Slift hava me aldri feet.“

13. Og han gjekk ut til Sjoen atter, og alt Folket kom til honom, og han lærde dei.

14. Og daa han gjekk framum, saag han Levi Alfæus' Son, som sat paa Tollbudi; og han sagde til honom: „Fylg meg!“ Og han stod upp og fylgde honom.

15. Og det hende, daa han sat tilbords i hans Hus, so sat og mange Tollmenn og Syndarar i Lag med Jesus og Læresveinom hans; for dei var mange, og dei fylgde honom.

16. Og daa dei Skriftlærde og Farisæarne saag, at han aat i Lag med Tollmenn og Syndarar, sagde dei til Læresveinarne hans: „Kor heve det seg, at han et og driff med Tollmenn og Syndarar?“

17. Og daa Jesus hørde det, sagde han til dei: „Dei som ero friske, trenga ikkje til Lækjar, men dei som hava vondt. Eg er ikkje komen til det aa falla Rettferdige, men Syndarar til Umvending.“

18. Og Læresveinarne til Johannes og til Farisæarne fastade. Og dei kom og sagde til honom: „Kvi fasta Læresveinarne til Johannes og til

Farisæarne, men dine Læresveinar ikkje?“

19. Og Jesus sagde til dei: „Kann daa Brudlaufsfolket fasta, medan Brudgumen er med dei? so lenge dei hava Brudgumen med seg, kunna dei ikkje fasta.

20. Men det vil koma Dagar, daa Brudgumen vert teken ifraa dei, og daa skulo dei fasta i dei Dagom.

21. Og ingen set ei Bot av utøvt Ty paa eit gammalt Plagg; elles vil den nye Boti riva burt av det gamle, og Solet vert verre.

22. Og ingen slær ny Vin paa gamle Lederflaskor; elles vil den nye Vinen sprengja Flaskorna, og Vinen vert spilt og Flaskorna øydelagde. Men ny Vin skal ein slaa paa nye Flaskor.“

23. Og det hende, at han paa Kviledagen gjekk gjennom ein Aker, og Læresveinarne hans tok til aa ganga og plukka Afs.

24. Og Farisæarne sagde til honom: „Sjaa, kvi gjera dei paa Kviledagen det, som dei ikkje hava Lov til?“

25. Og han sagde til dei: „Hava de aldri leset, kvat David gjorde, daa han trong til det og var hungrig, baade han og dei, som var med honom?“

26. Forleides han gjekk inn i Guds Hus, den Tidi Abjatar

var Østeprest, og aat Synbraudi, som ingen utan Prestarne heve Lov til aa eta, og gav deim og, som var med honom?"

27. Og han sagde til deim: „Kviledagen vart til fyre Mennefskja Skuld, og iffje Mennefskja fyre Kviledagens Skuld.

28. Difyre er Mennefskesonen Herre yver Kviledagen med."

3dje Kapitlet.

Dg han gjeff atter inn i Stemmestova; og der var ei Mennefskja, som hadde ei visnad Hand.

2. Dg dei gjætte paa honom, um han vilde læfsja honom paa Kviledagen, so dei kunde faa Klaga paa honom.

3. Dg han sagde til den Mennefskja, som hadde den visne Handi; „Statt upp og kom fram!"

4. Dg han sagde til deim: „Er det rett aa gjera Godt paa Kviledagen elber aa gjera Bondt, aa berga Liv elber flaa i Hel?" Men dei tagde.

5. Dg han saag umkring paa deim med Harm, full av Sorg yver, at dei var so hardhjartade, og han sagde til denne Mennefskja: „Rett Handi ut!" Dg han rette henne ut, og Handi hans vart frisk som den andre.

6. Dg Farisæarne gjeff ut

og lagde strafft Raad med Herodes-Folket imot honom, for dei kunde faa gjort av med honom.

7. Men Jesus drog seg undan til Sjoen med Læresvein om sine; og ei stor Mengd fraa Galilæa fylgde honom, og fraa Judæa

8. og fraa Jerusalem og fraa Idumæa og fraa andre Sida aat Jordan, og dei omkring Tyrus og Sidon, ei stor Mengd, kom til honom, daa dei høyrde, for store Gjerningar han gjorde.

9. Dg han sagde til Læresveinarne sine, at der skulde vera ein Baat til Reide aat honom fyre Folkhopens Skuld, so dei iffje skulde trengja honom;

10. for han lætte mange, so alle dei, som hadde Blaagor, trengde seg fram til honom, at dei kunde røra ved honom.

11. Dg naar dei ureine Andar saag honom, fall dei ned fyre honom og ropade og sagde: „Du er Guds Son."

12. Dg han trugade deim strengt, at dei iffje skulde gjera honom kjend.

13. Dg han gjeff uppaa Berget og kallade til seg deim, som han sjølv vilde, og dei gjeff til honom.

14. Dg han tok Tolv ut, at dei skulde vera med honom,

og at han kunde fenda deim ut til aa forkynna

15. og hava Magt til aa lækja Sjukdomar og driva vonde Andar ut.

16. Og han gav Simon Tilnamnet Petrus;

17. og Jakob Sebadæus' Son og Johannes, Broder til Jakob, og han gav deim Tilnamnet Boanerges, det er Tore-Sønerne,

18. og Andreas og Filippus og Bartolomæus og Mattæus og Tomas og Jakob Alfæus' Son og Laddæus og Simon Kananites

19. og Judas Iskariot, som og forraadde honom.

20. Og dei kom heim, og Folket kom paa nytt saman, so dei ikkje kunde faa seg Mat eingong.

21. Og daa Folket hans hørde det, kom dei og vilde taka honom; for dei sagde: „Han er fraa seg.“

22. Og dei Skriftlærde, som var komne ned fraa Jerusalem, sagde: „Beelsebul sit i honom, og med Hjelp av Hovdingen fyre dei vonde Andar driv han dei vonde Andar ut.“

23. Og han kallade deim til seg og sagde til deim i Lifs-nadar: „Kor kann Satan driva Satan ut?

24. Og dersom eit Rife vert usamt med seg sjølv, so kann det Rifet ikkje standa;

25. og dersom eit Hus vert usamt med seg sjølv, so kann det Huset ikkje standa;

26. og dersom Satan heve sett seg upp og vortet usamd med seg sjølv, so kann han ikkje standa seg, men det er ute med honom.

27. Ingen kann ganga inn i Huset til den Sterke og røva Bunaden hans, utan han fyrst fær bundet den Sterke, og so kann han rana Huset hans.

28. Sannelege segjer eg dykker, at alle Synder skulo verta Menneskjebornom forlatne, og alle Spottingar med, for myket dei so spotta;

29. men den, som spottar den Heilage Ande, han fær i all Æva ikkje Forlating, men er skyldig til æveleg Dom.“

30. For dei hadde sagt: „Han heve ein urein Ande.“

31. So kom Brøderne og Moder hans og vart standande utanfyre og sende Bod og bad honom koma.

32. Og Folket sat fringum honom, og dei sagde til honom: „Sjaa, Moder di og Brøderne dine der ute spyrja etter deg.“

33. Og han svarade deim og sagde: „Kven er Moder mi elder Brøderne mine?“

34. Og han saag umkring paa deim, som sat um honom, og sagde: „Sjaa Moder mi og Brøderne mine.

35. For den, som gjerer

Guds Vilje, den er Broder min og Syster mi og Moder mi."

4de Kapitlet.

Dg han tok til aa læra ved Sjoen atter; og det kom myket Folk saman til honom, so han gjeff ut i Baaten og sat paa Sjoen, og alt Folket var paa Landet ved Sjoen.

2. Dg han lærde deim mangt i Lifnadar og sagde til deim i sin Læretale:

3. „Høyre til! Sjaa, ein Saamann gjeff ut og skulde faa.

4. Dg det hende, daa han saadde, at nokot fall ned ved Begen, og Fuglarne under Himmelen kom og aat det upp.

5. Dg sumt fall paa Stein-grunn, der det ikkje hadde stort Jord, og det rann snøgt upp, avdi det ikkje hadde djup Jord.

6. Men daa Soli steig, skien det av og visnade, avdi det ikkje hadde Rot.

7. Dg sumt fall millom Klunger, og Klungen voks upp og kjøvde det, og det gav ikkje Grøda.

8. Dg sumt fall i god Jord og gav Grøda, som skaut upp og voks til; og det bar sumt tretti og sumt seksti og sumt hundrad Foll."

9. Dg han sagde til deim: „Den som heve Dyro til aa høyra med, han høyre!"

10. Dg daa han vart aaleine med deim, spurde dei Tolv og dei andre, som var med honom, um Lifnaden.

11. Dg han sagde til deim: „Dyffer er det gjevet aa kjenna Løyndomen i Guds Rike. Men fyre hine utanfyre vert det alt gjevet i Lifnadar,

12. so dei sjaaande skulo sjaa og ikkje skilja og høyrande høyra og ikkje skyna, so dei ikkje skulo umvenda seg og faa sine Synder forlatne."

13. Dg han sagde til deim: „Skyna de ikkje denne Lifnaden? og for vilja de so skyna alle Lifnadarne?

14. Saamannen saar Ordet.

15. Men dette er dei ved Begen: der som Ordet vert saatt, og naar dei hava høyr det, kjem Satan strakst og tek burt Ordet, som var saatt i deira Hjarto.

16. Dg Lifaeins: dette er dei, som ero saadde paa Stein-grunn, dei som mottaka Ordet med Gleda, strakst dei høyra det,

17. og dei hava ikkje Rot i seg, men standa berre til ei Tid; sidan naar Trengsla elder Forsyrging kjem paa fyre Ordet Skuld, daa styggjast dei strakst ifraa.

18. Dg dette er dei, som ero saadde millom Klunger, dei som høyra Ordet,

19. og Umsfuterne fyre denne

Verdi og Tilloffingi av Rifdomen og Lysterna til dei andre Ting koma inn og kjøva Ordet, og det vert grødelauft.

20. Og dette er dei, som ero saadde i god Jord, slike som høyra Ordet og taka det til seg og bera Grøda, sume tretti og sume seksti og sume hundrad Foll."

21. Og han sagde til heim: „Kjem Ljoset inn dertil, at Ein skal setja det under Skjeppa elder under Benken? Er det ikkje dertil, at Ein skal setja det i Stafen?"

22. For der er ingen Ting løynd, som ikkje skal verta opendagad, og infje er gjort til aa vera gøymt, men til aa koma fyre Dagen.

23. Um nokon heve Dyro til aa høyra med, han høyre!"

24. Og han sagde til heim: „Agte paa det, som de høyra. Med det same Maalet, som de mæla med, skal det verta dykker tilmælt, og nokot attpaa til dykker, som høyra.

25. For den som heve, han skal faa, og den som ikkje heve, fraa honom skal verta tefet jamvel det, som han heve."

26. Og han sagde: „So er det med Guds Rike, som naar ei Mennefsja kastar Sædet i Jordi,

27. og han søv og fiend upp Natt og Dag, og Sædet

renn upp og veks paa ei Bis, som han ikkje veit.

28. For av seg sjølv ber Jordi Grøda, fyrst Straa, so Aks og so fullmatat Korn i Akset.

29. Men naar Grøda er skjær, sender han strafft Sigden; for daa er Skurden komen."

30. Og han sagde: „Kvat skulo me lifna Guds Rike med? elder kvat Lifnad skulo me tyda det med?"

31. Det er som Senapskorset, som naar det vert saatt i Jordi, er det minste av alt Frækorn paa Jordi.

32. Og naar det er saatt, renn det upp og vert større enn alle andre Hagevokstrar og skyt store Greiner, so Fuglarne under Himmelen kunna byggja Reid i Skuggen av det."

33. Og i mange slike Lifnadar talade han Ordet til heim, etter som dei kunde fata.

34. Men utan Lifnad talade han ikkje til heim. Men naar dei var aaleine, tydde han alt ut fyre Lærefveinarne sine.

35. Og same Dagen, daa det vart Kveld, sagde han til heim: „Lat os fara yver paa hi Sida."

36. Og daa dei hadde sendt Folket burt, so tok dei honom med, som han var i Baaten; men det var andre Baatar og med honom.

37. Og det kom ei hard

Vindflaga, og Baarorna slo inn i Baaten, so han alt fyllest.

38. Og han laag i Atterstuten og sov paa ei Horudputa. Og dei vekte honom og sagde til honom: „Meister, vyrder du ikkje um, at me setja til?“

39. Og han reiste seg og agade Binden og sagde til Sjoen: „Deg still og ver logn!“ Og Binden spaknade, og det vart stavende stilt.

40. Og han sagde til deim: „Kvi ero de so ræddhugade? forleides, hava de ikkje Tru?“

41. Og dei var storlege rædde og sagde til kvarandre: „Kvat er daa dette for ein, at baade Binden og Sjoen lyda honom?“

5te Kapitlet.

Og dei kom paa hi Sida aat Sjoen til Gadarenar-Landet.

2. Og daa han steig ut or Baaten, kom det strakst imot honom ut or Gravom ei Mennessja med ein urein Ande,

3. som hadde Tilhald i Gravom; og ingen kunde binda honom, ikkje eingong med Lekkjor;

4. for han hadde ofta voret bunden med Fotband og Lekkjor, men Lekkjorna hadde brotnat av honom og Fotbandi slitnat, og ingen kunde raada med honom;

5. og han var alltid Ratt

og Dag paa Bergom og i Gravom og skreik og slo seg sjølv med Stein.

6. Og daa han saag Jesus paa lang Leid, kom han springande og fall ned fyre honom og skreik høgt og sagde:

7. „Kvat heve eg med deg, Jesus, den høgste Guds Son? eg manar deg ved Gud, at du ikkje maa pina meg.“

8. For han sagde til honom: „Far ut or Mennessja, du ureine Ande!“

9. Og han spurde honom: „Kvat er Namnet ditt?“ Og han svarade og sagde: „Region er Namnet mitt; for me ero mange.“

10. Og han bad honom so myket, at han ikkje maatte driva deim ut or Bygdi.

11. Men der ved Berget gjekk ein stor Flokk Svin paa Beite.

12. Og alle dei vonde Andarne bad honom og sagde: „Send oss til Svini, so me kunna fara inn i deim.“

13. Og Jesus gav deim strakst Lov til det. Og dei ureine Andarne foor ut og foor inn i Svini; og Flokken stupte seg utyver Bassen og i Sjoen, — men det var tvo Tusund paa Lag — og dei druknade i Sjoen.

14. Og dei, som gjætte Svini, flydde og fortalde det i Byen og i Bygdi. Og dei gjekk

ut og vilde sjaa, kvat som hendt var.

15. Og dei kom til Jesus og saag den Forgjorde, som hadde havt Legionen, han sat paaflædd og fullvitug. Og dei vart rædde.

16. Og dei som hadde seet paa, fortalde deim, for det hadde gjenget til med den Forgjorde, og um Svini.

17. Og dei tok til og bad honom, at han vilde fara ut or Grendi deira.

18. Og daa han steig i Baaten, bad han, som hadde voret forgjord, um aa faa vera med honom.

19. Men Jesus gav honom iffje Lov, men sagde til honom: „Gaff heim til Folket ditt og fortel deim, for store Ting Herren heve gjort fyre deg, og at han heve misfunnat deg.“

20. Og han gjekk burt og tok til aa forkyнна i Defapolis, for store Ting Jesus hadde gjort imot honom. Og dei undrade seg alle.

21. Og daa Jesus var faren med Baaten atter til hi Sida, kom det myket Folk saman til honom, og han var ved Sjoen.

22. Og sjaa, det kom ein av Raadsmennerne fyre Stenestova, som heitte Jairus, og daa han saag honom, fall han ned fyre Føterne hans

23. og bad honom myket og sagde: „Dotter mi ligg paa

fitt Sidste; giv du vilde koma og leggja Henderna paa henne, at ho kann verta bergad, so vil ho liva.“

24. Og han gjekk med honom; og myket Folk fylgde honom, og dei trengde honom.

25. Og det var ei Kvinna, som hadde havt Blodsott i tolv Aar,

26. og ho hadde lidet myket Bondt av mange Læjarar og kostat burt alt det, ho aatte, og infje Gagn havt av det, men alltid vortet verre.

27. Og daa ho hørde um Jesus, kom ho i Folkhopen attantil og rørde ved Klædnaden hans;

28. for ho sagde: „Um eg so berre fær røra ved Klædi hans, so er eg bergad.“

29. Og strakst vart Blodskjelda i henne turr, og ho kjende i Sikamen, at ho var lækt fyre Blaaga.

30. Og strakst kjende Jesus paa seg den Kraft, som gjekk ut fraa honom, og han vende seg um i Hopen og sagde: „Kven rørde ved Klædi mine?“

31. Og Læresveinarne hans sagde til honom: „Du ser, Folket trengjer deg, og so segjer du: kven rørde ved meg?“

32. Og han saag seg ifring, um han kunde faa Auga paa den, som hadde gjort dette.

33. Men Kvinna kom rædd og skjelvande, daa ho visste,

kvat som var hendt henne, og fall ned fyre honom og sagde honom heile Sanningi.

34. Men han sagde til henne: „Dotter, di Tru heve frelst deg; far i Fred og ver læst fyre Blaaga di!“

35. Endaa medan han talade, kom det Folf fraa Raadsmannen fyre Stemnestova og sagde: „Dotter di er daud; kvi umafar du Meisteren meir?“

36. Men straxt Jesus hørde det Ord, som vart sagt, segjer han til Raadsmannen: „Ikkje ottast, berre tru!“

37. Og han let ingen fylgja seg utan Petrus, Jakob og Johannes, Broder til Jakob.

38. Og han kom i Huset til Raadsmannen og saag eit Uppstyr og Folf graatande og illa laatande.

39. Og han gjekk inn og sagde: „Kvi staafa og graata de so? Barnet er ikkje daudt, men det søv.“ Og dei log aat honom.

40. Men han dreiv deim allesaman ut og tok Fader og Moder til Barnet og deim, som var med honom, og gjekk inn, der Barnet laag.

41. Og han tok Barnet i Handi og sagde til det: „Talita kumi!“ — det er utlagt: „Gjenta, eg segjer deg, staa opp.“

42. Og straxt stod Gjenta opp og gjekk; for ho var tolv

År gamall. Og dei vart storelege forferde.

43. Og han baud deim strengt, at ingen maatte faa vita um det. Og han sagde, at dei skulde giva henne nokot aa eta.

6te Kapitlet.

Og han gjekk ut derifraa og kom til sin Fedrastad, og Læresveinarne hans fylgde honom.

2. Og daa Kviledagen kom, tok han til aa læra i Stemnestova. Og mange, som hørde paa, fall i Undring og sagde: „Kvar heve han dette ifraa? og kvat er det for ein Visdom, som er honom gjeven, at og slike kraftige Verk verta gjorde ved hans Hender?“

3. Er ikkje dette Timbermannen, Son til Maria og Broder til Jakob og Joses og Judas og Simon? Og ero ikkje Systerna hans her med oss?“ Og dei stygdest ved honom.

4. Men Jesus sagde til deim: „Ein Profet er ikkje vanvyrd utan paa sin Fedrastad og hjaa sine Frender og i sitt Hus.“

5. Og han kunde ikkje kraftigt Verk gjera der utan det, at han lagde Henderna paa nokre faae Sjuke og læste deim.

6. Og han undrade seg

yver deira Bantru, og han gjeff umfring i Landsbyom og lærde.

7. Og han kallade dei Tolv til seg og tok til aa senda deim ut tvo og tvo og gav deim Magt yver dei ureine Andarne

8. og baud deim, at dei ikkje skulde tafa nokot med seg paa Wegen utan berre ein Stav, ikkje Streppa, ikkje Braud og ikkje Pengar i Beltet,

9. men hava Solar bundne paa seg og ikkje tvo Kjolar paa.

10. Og han sagde til deim: „Kvar helst de koma inn i eit Hus, so drygje der, til dess de fara fraa den Staden.

11. Og der dei ikkje vilja tafa mot dykker eller høyra dykker, so gange derifraa, og rifte Dusti av Fotom dykkar til Vitne mot deim. Sannelege segjer eg dykker: det skal ganga Sodoma og Gomorra tollegare enn den Staden paa Domedag.“

12. Og dei gjeff ut og forkynte Folk, at dei skulde umvenda seg,

13. og dreiv mange vonde Andar ut og smurde mange Sjuke med Olje og læfte deim.

14. Og Kong Herodes hørde um det, — for Namnet hans vart funnugt — og sagde: „Johannes Døypar er uppstaden fraa dei Daude, og disyre verfa slike Krafter i honom.“

15. Andre sagde: „Det er Elias“; men andre sagde: „Det

er ein Profet, elder som ein av Profetom.“

16. Men daa Herodes hørde det, sagde han: „Det er Johannes, som eg let halshogga, han er uppstaden fraa dei Daude.“

17. For Herodes hadde sjølv sendt Folk avstad og gripet Johannes og bundet honom i eit Fangehus fyre Herodias Skuld, som var Kona til Filip, Broder hans; for han hadde gift seg med henne.

18. For Johannes sagde til Herodes: „Du heve ikkje Lov til aa hava Broderkona di.“

19. Men Herodias stod etter honom og vilde slaa honom i Hel og fekk det ikkje fram.

20. For Herodes var rædd Johannes, daa han visste, at han var ein rettferdig og heilag Mann, og han varde honom. Og han gjorde mangt etter det, som han hørde av honom, og han hørde honom gjerna.

21. Og daa det kom ein lagleg Dag, daa Herodes paa Fødedagen sin gjorde eitt Gilde fyre Storingarne sine og dei høgste Herstyrarar og dei fyrste Menner i Galilæa,

22. og Dotter hennar Herodias kom inn og dansade og vart vel likad av Herodes og Gjestom hans, daa sagde Kongen til Gjenta: „Bed meg um, kvat du vil, og eg skal giva deg det.“

23. Og han svor henne til: „Kvot du so bed meg um, vil eg giva deg det, um det so var halve Rifet mitt.“

24. Og ho gjekk ut og sagde til Moder si: „Kvot skal eg beda um?“ Men ho sagde: „Um Horudet av Johannes Døypar.“

25. Og strakst skundade ho seg inn til Kongen og bad honom og sagde: „Eg vil, at du med det same giv meg Horudet av Johannes Døypar paa eit Fat.“

26. Kongen vart myket uglied; men fyre Eidarne og Gjesterne vilde han ikkje visa henne av.

27. Og Kongen sende strakst ein Baktmann og baud honom henta Horudet hans;

28. og han gjekk avstad og halshogg honom i Fangehuset og bar fram Horudet hans paa eit Fat og gav Gjenta det; og Gjenta gav Moder si det.

29. Og daa Lærefveinarne hans høyrde det, kom dei og tok Rifet hans og lagde det i ei Grav.

30. Og Apostlarne kom saman atter til Jesus og fortalde honom alt, baade det dei hadde gjort, og det dei hadde lært.

31. Og han sagde til deim: „Kome med meg avfides til ein ubygd Stad, og kvile ei Stund;“ for det var mange, som gjekk

til og fraa, so dei ikkje eingong fekk Matro.

32. Og dei foor til ein ubygd Stad paa ein Baat fyre seg sjølve.

33. Og Folf saag, at dei foor avstad, og mange kjende honom, og dei sprang dit landveges fraa alle Byom og kom fram fyre deim og kom saman til honom.

34. Og daa Jesus steig ut, saag han myket Folf, og han ynkadest yver deim; for dei var likksom Sauder, som ingen Hyrding hava.

35. Og daa det alt var langt paa Dag, gjekk Lærefveinarne hans til honom og sagde: „Landet er ubygt, og langt er det paa Dag;

36. lat deim fara, so dei kunna ganga til Bygdi og Landsbyarne her umkring og kaupa seg Braud; for dei hava inkje aa eta.“

37. Men han svarade og sagde til deim: „Give de deim aa eta.“ Og dei segja til honom: „Skulo me ganga og kaupa Braud fyre tvo hundrad Peningar og giva deim aa eta?“

38. Men han segjer til deim: „Kor mange Braud hava de? gange og sjaa etter.“ Og daa dei hadde seet etter, sagde dei: „Fem og tvo Fiskar.“

39. Og han baud deim faa alle til aa setja seg ned, Matlag ved Matlag i grøne Grasf.

40. Og dei sette seg ned Lag ved Lag, fume paa hundrad og fume paa femti.

41. Og han tok dei fem Braudi og dei to Fiskarne, saag upp mot Himmelen og velsignade deim, og han braut Braudi og gav Læresveinom sine, at dei skulde leggja fyre deim; og dei to Fiskarne skifte han til deim alle.

42. Og dei aat alle og vart mette.

43. Og dei tok upp tolv Korger fulle med Smular, og av Fiskom med.

44. Og dei, som hadde fengget Mat, var omkring fem tusund Mann.

45. Og strakst nøydde han Læresveinarne sine til aa stiga inn i Baaten og fara i Fyrevegen yver til Betsaida, til dess han sjølv hadde fengget Folket avstad.

46. Og daa han hadde skilft ved deim, gjekk han uppaa Berget til aa beda.

47. Og daa det vart Kveld, var Baaten midt paa Sjoen og han aaleine paa Land.

48. Og han saag, at dei møbdest med Koren, for dei hadde Andvind; og omkring den fjorde Nattvakti kom han til deim gangande paa Batnet,

49. og han vilde ganga fram um deim. Men daa dei saag honom gangande paa Bat-

net, tenkte dei, det var ei Syn, og dei skreif;

50. for alle saag honom og vart skræmde. Og han talade strakst ved deim og sagde til deim: „Vere frihugade! det er eg, vere iffje rædde!“

51. Og han steig inn i Baaten til deim, og Binden spaknade; og dei var reint onlege forfærde og forfurdade.

52. For dei hadde iffje fengget større Skyn av det, som hende med Braudom, for deira Hjarta var forherdt.

53. Og daa dei hadde faret yver, kom dei til Landet Genesaret og lagde til der.

54. Og daa dei steig ut or Baaten, kjende Folk honom strakst

55. og sprang um i heile Grannelaget og tok til aa spørre dei Sjuke omkring i Sengjer dit, som dei høyrde han var.

56. Og der han gjekk inn i Landsbyar elder Byar elder i Bygder, sette dei dei Sjuke paa Torgi og bad honom, at dei maatte faa røra, um det so var berre ved Saumen paa Klædnaden hans. Og alle dei, som rørde ved honom, vart bergade.

7de Kapitlet.

Og Farisæarne og nokre av dei Skriftlærde, som var komne fraa Jerusalem, kom saman til honom.

2. Og daa dei saag, at nokre av Læresveinom hans aat

Braub med vanheilage, det er uvaskade Hender, so lastade dei det.

3. For Farisæarne og alle Jødarne eta ikkje, utan dei fyrst vaska Henderne i Loven, med di dei halda paa Fyresetningi av dei Gamle;

4. og naar dei koma fraa Torget, eta dei ikkje, utan dei twaa seg fyrst; og mangt annat er det, som dei hava vedteft aa halda: Tvættingar av Skaaler og Bollar og Koparfjeralb og Bentjer.

5. Deretter spurde Farisæarne og dei Skriftlærde honom: „Kvi fylgja ikkje Læresveinarne dine Fyresetningi fraa dei Gamle, men eta Braud med uvaskade Hender?“

6. Men han svarade og sagde til deim: „Kett spaadde Esaias um dykker, Skrymtarar, so som det er skrivet: Dette Folket ærar meg med Lepom, men Hjartat deira er langt ifraa meg.

7. Men saafengt dyrka dei meg, naar dei læra slike Lærdomar, som ero Mennefsje-Bod.

8. For de kasta burt Guds Bod og halda Fyresetningar av Mennefsjor: Tvættingar av Bollar og Skaaler, og mangt annat slikt gjera de.“

9. Og han sagde til deim: „Fint gjera de Guds Bod til infjes, at de kunna halda dykkar eigi Fyresetning.

10. For Moses sagde: „Heidra Fader din og Moder di,“ og: „Den som bannar Fader elder Moder, han skal i Bissa døy.“

11. Men de segja: „Naar ei Mennefsja segjer til Fader elder Moder: det, som du skulde havt til Hjelp av meg, er Korban, det er ei Tempelgaava,“ —

12. og so giva de honom ikkje lenger Lov til aa gjera nokot fyre Fader sin elder Moder si,

13. og de gjera Guds Ord til infjes med dykkar Fyresetning, som de hava sett. Og mangt av same Slaget gjera de.“

14. Og han kallade alt Folket til seg og sagde til deim: „Høyre paa meg alle, og skyne!

15. Utanfyre Mennefsja finst ingen Ting, som kann vanhelga henne, naar det kjem inn i henne; men det, som kjem ut or henne, det er det, som vanhelgar Mennefsja.

16. Derfom nokon heve Øyro til aa høyra med, han høyre!“

17. Og daa han hadde gjenget fraa Folket og inn i eit Hus, spurde Læresveinarne hans honom um den Liknaden.

18. Og han sagde til deim: „Ero de og so uvislege? skynde de ikkje, at alt det, som utanfraa kjem inn i Mennefsja, det kann ikkje vanhelga henne?

19. for det kjem ikkje inn i Hjartat hennar, men i Magen

og gjeng ut igjenom Avlaupet, som reinskar all Maten."

20. Men han sagde: „Det som kjem ut or Mennefsja, det vanhjelgar Mennefsja;

21. for innantil fraa Mennefsje-hjartat koma dei vonde Tankarne ut: Hor, Lauslivnad, Mord,

22. Tjuvskap, Vinnefsja, Bondskap, Svif, Utugt, vondt Auga, Spotting, Dvmod, Uvit.

23. Alle desse vonde Ting koma ut innanfraa og vanhjelga Mennefsja."

24. Og han stod upp derifraa og gjekk til Landfsilet ved Tyrus og Sidon. Og han gjekk inn i eit Hus og vilde, ingen fsulde vita det; og det kunde ikkje haldaft dult;

25. for ei Kvinna, som hadde ei Dotter med ein urein Ande, fekk høyra um honom og kom og fall ned fyre Føterne hans,

26. — men ho var ei Heidningkvinna, syrofoniskiff av Utt; — og ho bad honom, at han vilde driva den vonde Anden ut or Dotter hennar.

27. Men Jesus sagde til henne: „Lat fyrst Borni verta mette; for det sømer seg ikkje aa taka Braudet fraa Bornom og kasta det aat Hundom."

28. Men ho svarade og sagde til honom: „Ja visst Herre! for og dei smaa Hund-

arne eta under Bordet av Smulom etter Bornom."

29. Og han sagde til henne: „Fyre dette Ordet Skuld, so gakk; den vonde Anden er faren ut or Dotter di."

30. Og daa ho kom heimatter, fann ho, at den vonde Anden var utfaren og Dotteri kastad paa Sengi.

31. Og daa han gjekk burt atter fraa Landfsilet ved Tyrus og Sidon, kom han til Galilæa: Sjoen midt igjenom Dekapolis Landemerke.

32. Og dei førde til honom ein Davving, som knapt kunde tala, og dei bad honom leggja Handi paa honom.

33. Og han tok honom avfides fraa Folket, stakk Fingrarne sine i Øyro hans og sputtade og rørde ved Tunga hans,

34. og han saag upp mot Himmelen, sukkade og sagde til honom: „Effata!" det er: opna deg.

35. Og strakst opnadedst Øyro hans, og Tungebandet hans løsnade, og han talade reint.

36. Og han forbaud deim aa segja nokon det; men di meir han forbaud det, di meir funngjorde dei det.

37. Og dei fall i yvermaateleg Undring og sagde: „Han heve gjort alle Ting vel; han gjerer baade dei Dauve høyrande og dei Maallause mælande."

8de Kapitlet.

I dei Dagom, daa der var svært myket Folf, og dei ikkje hadde nokot aa eta, kallade Jesus Lærefveinarne sine til seg og sagde til deim:

2. „Eg ynkast yver Folfet, for dei hava alt voret med meg tri Dagar, og dei hava ikkje nokot aa eta;

3. og læt eg deim fara fastande heim, so kunde dei ormegtaft paa Vegen; for nokre av deim ero langfarande.“

4. Og Lærefveinarne hans svarade honom: „Kvar kann Ein faa Braud ifraa til aa metta desse med her i Dydemarfi?“

5. Og han spurde deim: „Kor mange Braud hava de?“ Men dei svarade: „Sjau.“

6. Og han baud Folfet setja seg ned paa Marfi. Og han tok dei sjau Braudi, takkade og braut deim og gav Lærefveinom sine, at dei skulde leggja fyre; og dei lagde deim fram fyre Folfet.

7. Og dei hadde nokre faae Smaafiskar, og han velsignade deim og sagde, at dei og skulde verta framlagde.

8. Men dei aat og vart mette, og dei tok upp Smularne, som var leivde, sjau Korger fulle.

9. Men dei, som hadde fengget Mat, var umkring fire

Tusund. Og so let han deim fara.

10. Og strakft steig han i Baaten med Lærefveinom sine og kom til Bygdi um Dalmanuta.

11. Og Farisæarne gjeff ut og gav seg i Ordkast med honom og kravde eit Teikn fraa Himmelen av honom; for dei vilde freista honom.

12. Og han suffade tungt i sin Ande og sagde: „Kvi søkjer denne 2tti Teikn? Sannelege segjer eg dykker, at intje Teikn skal verta gjevet denne 2tti.“

13. Og han gjeff ifraa deim og steig inn i Baaten atter og for burt til hi Sida.

14. Og dei hadde gløymt aa taka Braud med og hadde ikkje meir enn eit einaste Braud med seg i Baaten.

15. Og han baud deim og sagde: „Sjaa til og vare dykker fyre Surdeigi til Farisæarne og Surdeigi til Herodes.“

16. Og dei talade seg imilom og sagde: „Na, det er fyredi me ikkje hava Braud med.“

17. Og daa Jesus merkade det, sagde han til deim: „Kvi tala de saman um det, at de ikkje hava Braud? hyggja de enno ikkje og skyna de ikkje hender? hava de enno dykkar harde Hjarta?“

18. hava de Hugo og sjaa

ikkje? og hava de Øyro og høyra ikkje? og hugsa de ikkje?

19. Daa eg braut dei fem Braudi til dei fem Tusund, for mange Korger fulle med Smular tok de daa upp?" Dei segja til honom: „Tolv."

20. Men daa eg braut dei fjau til dei fire Tusund, for mange Korger fylte med Smular tok de daa upp?" Og dei sagde: „Sjau."

21. Og han sagde til heim: „Kor kann de daa ikkje skyna?"

22. Og han kom til Bet-saida, og dei førde til honom ein blind Mann og bad honom røra ved honom.

23. Og han tok den Blinde i Handi og leidde honom ut or Landsbyen; og han hadde Sputt i Hugo hans, lagde Henderna paa honom og spurde, um han saag nokot.

24. Og han saag upp og sagde: „Eg ser Mennefsjorna; for eg ser heim liksom Tre gangande umkring."

25. So lagde han endaa ein Gong Henderna paa Hugo hans og gjorde honom sjaaande atter. Og han vart læst og saag alle stillege.

26. Og han sende honom heim og sagde: „Du maa forfje ganga inn i Byen elder segja det til nokon i Byen."

27. Og Jesus og Læresveinarne hans gjeff ut til Byarne ved Cæsarea Filippi. Og paa

Begen spurde han Læresveinarne sine og sagde til heim: „Kven segja Folk, at eg er?"

28. Men dei svarade: „Johannes Døypar, og andre: Elias, men andre: ein av Profetom."

29. Og han segjer til heim: „Men de, kven segja de, at eg er?" Og Petrus svarade og sagde til honom: „Du er Kristus."

30. Og han baud heim strengt, at dei ikkje skulde segja nokon dette um honom.

31. Og han tok til aa læra heim, at Mennefsjesoner skulde lida myket og verta forkastad av dei Elbste og av Døsteprestom og dei Skriftlærde og verta ihelslegen og standa upp tri Dagar etter;

32. og han sagde Tingen reint ut. Og Petrus tok honom tilsides og gav seg til aa telja fyre honom.

33. Men han vende seg og saag paa Læresveinarne sine og trugade Petrus og sagde: „Vilst ba meg, Satan! for du tenkjer ikkje paa det, som Gud vil, men paa det, som Mennefsjor vilja."

34. Og han kallade Folket til seg saman med Læresveinom sine og sagde til heim: „Den som vil fylgja etter meg, maa avsegja seg sjølv og tafa Krossen sin paa og fylgja meg;

35. for den, som vil berga sitt Liv, han skal misfa det;

men den, som misser sitt Liv fyre meg og fyre Evangeliet, han skal berga det.

36. For kvat gagnar det ei Menneſſja, um ho vinn all Verdi og tek Skade paa ſi Saal?

37. elder kvat kann Menneſſja giva til Bederlag fyre ſi Saal?

38. For den, som ſjemmeſt ved meg og mine Ord i denne utru og ſyndige Vetti, honom ſkal Menneſſjeſonen og ſjemmaſt ved, naar han kjem i ſin Faders Herlegdom med dei heilage Englom."

9de Kapitlet.

Dg han ſagde til deim: „Sannelege ſegjer eg dykker, at det er nokre av deim, som her ſtanda, som ikkje ſkulo ſmata Dauden, fyrr dei ſjaa Guds Rike komande i Kraft."

2. Dg ſeks Dagar etter tok Jeſus Petrus og Jakob og Johanneſ og førde deim uppaa eit høgt Berg avſides fyre ſeg ſjølve. Dg han vart umſtapt fyre Augom deira,

3. og Klædi hans vart ſkinande, drivende kvite som Snjo, ſo ingen Bleikjar paa Jorði kann faa deim ſo kvite.

4. Dg Elias og Moſes ſynte ſeg fyre deim og talade ved Jeſus.

5. Dg Petrus ſvarade og ſagde til Jeſus: „Rabbi, her

er oſs godt aa vera; og lat oſs gjera tri Buder her: ei aat deg og ei aat Moſes og ei aat Elias."

6. For han viſſte ikkje, kvat han talade; for dei var reint ovrrædde.

7. Dg det kom ei Sky og ſkygde yver deim, og ut or Skyi kom ei Røyst, som ſagde: „Dette er min Son, den elſtade; høyre honom!"

8. Dg rett ſom dei ſaag ſeg um, ſaag dei ingen meir utan Jeſus aaleine med deim.

9. Dg daa dei gjekk ned av Berget, haud han deim, at dei ikkje ſkulde fortelja nokon det, dei hadde ſeet, fyrr enn Menneſſjeſonen var oppſtaden fraa dei Dauden.

10. Dg dei hugfeſte det Ordet og ſpurde kvarandre, kvat det er aa ſtanda upp fraa dei Dauden.

11. Dg dei ſpurde honom og ſagde: „Kvi ſegja daa dei Skriftlærde, at Elias maa koma fyrſt?"

12. Men han ſvarade og ſagde til deim: „Elias kjem vel fyrſt og ſet alt i Lag. Dg forleides er det ſkrivet um Menneſſjeſonen, at han ſkal lida myket og verta forſmaadd?"

13. Men eg ſegjer dykker, at Elias og er komen, og dei gjorde ved honom det, dei vilde, ſo ſom det er ſkrivet um honom."

14. Dg daa han kom til

Læresveinarne, saag han myket Folk fringum deim og nokre Skriftlærde, som ordkastadest med deim.

15. Og strakst daa alt Folket saag honom, vart dei reint forstøfte og sprang til og heldade honom.

16. Og han spurde dei Skriftlærde: „Kvart er det, de ordkastast med deim um?“

17. Og ein av Folket svarade og sagde: „Meister, eg heve ført til deg Son min, som heve ein maallaus Ande.

18. Og kvar helst han grip honom, slit han honom, og han tygg Froda, skjer Tenner og visnar burt. Og eg sagde til Læresveinarne dine, at dei skulde driva honom ut, men dei kunde ikkje.“

19. Men han svarade honom og sagde: „Å du vantruande Utt, for lenge skal eg vera hjaa dykker? for lenge skal eg tola dykker? Førre honom til meg.“

20. Og dei førde honom til honom. Og strakst han saag honom, so rykte Anden i honom, og han stupte til Jorði og velte seg frodande.

21. Og han spurde Fader hans: „Kor lang Tid er det, han heve havt det so?“ Men han sagde: „Fraa han var Barn.“

22. Og ofta heve han endaa kastat honom i Elb og Batn

til aa tyna honom. Men kann du gjera nokot, so ynkast yver oss og hjelp oss.“

23. Men Jesus sagde til honom: „Ja, um du kann tru; alt er moglegt fyre den, som trur.“

24. Og strakst ropade Fader til Barnet graatande og sagde: „Eg trur, Herre, hjelp mi Bantru!“

25. Men daa Jesus saag, at Folket strøymde til, so tru-gade han den ureine Anden og sagde til honom: „Du maallaufe og dauve Ande, eg byd deg, far ut or honom, og far ikkje i honom meir!“

26. Og han skreik og rykte hardt i honom og for ut. Og han vart som eit Lik, so at mange sagde, han var daud.

27. Men Jesus tok honom i Handi og reisde honom upp; og han stod upp.

28. Og daa han kom i Hus, spurde Læresveinarne hans honom i Einmæle: „Kvi kunde ikkje me driva honom ut?“

29. Og han sagde til deim: „Dette Slaget kann ikkje drivast ut med annat enn Bøn og Fast.“

30. Og dei for derifraa og gjekk gjennom Galilæa, og han vilde ikkje, at nokon skulde vita det.

31. For han lærde Læresveinarne sine og sagde til deim: „Menneskjefonen vert yvergjeven

i Menneſkjehender, og dei vilja ſlaa honom i Hel, og naar han er ihjellslegen, ſkal han ſtanda upp den tredje Dagen."

32. Men dei ſkynade ikkje det Ordet og var rædde fyre aa ſpyrja honom.

33. Og han kom til Rappernaum. Og daa han var i Huſet, ſpurde han deim: „Kvat var det, de talade med kvarandre um paa Wegen?"

34. Men dei tagde, for dei hadde voret i Ordfæst med kvarandre paa Wegen um, kven ſom var den ſtørſte.

35. Og han ſette ſeg og kallade dei Tolv til ſeg og ſagde til deim: „Vil nofon vera den Fyrſte, ſo ſkal han vera den Sidſte av alle og Tenar fyre alle."

36. Og han tok eit Barn og ſette det midt imillom deim og tok det i Fanget og ſagde til deim:

37. „Den, ſom tek imot eit ſlikt Barn i mitt Namn, han tek imot meg; og den, ſom tek imot meg, han tek ikkje imot meg, men honom ſom ſende meg."

38. Men Johannes ſvarade honom og ſagde: „Meiſter, me ſaag, at Ein, ſom ikkje fylgjer oſs, dreiv vonde Andar ut i ditt Namn, og me forbaud honom det, avdi han ikkje fylgjer oſs."

39. Men Jeſus ſagde:

„Forbjode honom ikkje; for ingen, ſom gjerer eit kraftigt Verk i mitt Namn, kann tala illa um meg ſnart etter;

40. for den, ſom ikkje er imot oſs, han er med oſs.

41. For den, ſom giv dykker ei Staal Batn aa drikk i mitt Namn, fyredi de høyra Kristus til, ſannelege ſegjer eg dykker, han ſkal ikkje miſſa ſi Løn.

42. Og den, ſom avſtyggjer ein av deſſe Smaa, ſom tru paa meg, honom var det betre, um det var hengt ein Kværnſtein kring Halsen hans, og han var kaſtad i Havet.

43. Og um Handi di avſtyggjer deg, ſo hogg henne av; for det er deg betre aa ganga ſom Krypling inn til Livet enn aa hava tvo Hender og fara til Helvites, i den uſløffjande Elden,

44. der Ormen deira ikkje døyr, og Elden ikkje ſlofnar.

45. Og um Foten din avſtyggjer deg, ſo hogg honom av; det er deg betre aa ganga halt inn til Livet enn aa hava tvo Føter og verta kaſtad i Helvite, i den uſløffjande Elden,

46. der Ormen deira ikkje døyr, og Elden ikkje ſlofnar.

47. Og um Augat ditt avſtyggjer deg, ſo riv det ut; det er deg betre aa ganga einpøgd inn i Guds Rike enn aa hava tvo Augo og verta kaſtad i Helvites-Elden,

48. der Drmen deira ikkje
døyr, og Elden ikkje slofnar.

49. For kvar ein skal verta
saltad med Eld, og kvart Offer
saltat med Salt.

50. Saltet er godt; men
um Saltet vert kraftlauft, kvat
vilja de so salta det med? Have
Salt i dykker sjølve, og halde
Fred med kvarandre."

10de Kapitlet.

Dg han stod upp derifraa
og kom til Judæa Landemerke
gjennom Landet paa hi Sida
aat Jordan; og det drog atter
Folkhopar saman til honom,
og han lærde deim atter, so
som han var van ved.

2. Dg Farisæarne kom og
spurde honom, um ein Mann
hadde Lov til aa sfiljast fraa
Kona si — for dei vilde freista
honom.

3. Men han svarade og
sagde til deim: „Kvat heve
Moses bodet dykker?"

4. Men dei sagde: „Moses
gav Lov til aa sfriva Skilsmaals-
brev og sfiljast fraa henne."

5. Men Jesus svarade og
sagde til deim: „Fyre dykkar
harde Hjarta skreiv han dykker
det Bodet.

6. Men fraa Upphavet av
Skapningen gjorde Gud deim
som Mann og Kvinna.

7. „Difyre skal ein Mann
forlata Fader og Moder og
halda seg til Kona si,

8. og dei To skulo verta
til eitt Kjøst." So ero dei daa
ikkje meir to, men eitt Kjøst.

9. Det som Gud daa heve
sambundet, skal Mennefsja ikkje
sfilja."

10. Dg inne i Huset spurde
Lærefveinarne hans honom atter
um dette.

11. Dg han sagde til deim:
„Den som sfil seg fraa Kona
si og gifter seg med ei onnor,
han gjerer seg sfylldig i For
mot henne.

12. Dg dersom ei Kona sfil
seg fraa Mannen sin og gifter
seg med ein annan, so gjerer
ho seg sfylldig i For."

13. Dg dei førde Smaaborn
til honom, at han skulde røra
ved deim; men Lærefveinarne
trugade deim, som bar deim.

14. Men daa Jesus saag
det, vart han harm og sagde
til deim: „Lat Smaaborni
koma til meg, og hindre deim
ikkje; for Guds Rike høyrer
sfike til.

15. Sannelege segjer eg
dykker, den som ikkje tek imot
Guds Rike som eit litet Barn,
han skal ikkje koma inn i det."

16. Dg han tok deim i
Fang og lagde Henderne paa
deim og vesignade deim.

17. Dg daa han gjekk ut
paa Vegen, kom det Ein spring-
ande og fall paa Kne fyre honom
og spurde honom: „Gode Mei-

ster, kvat skal eg gjera, at eg kann erva ævelegt Liv?"

18. Men Jesus sagde til honom: „Kvi kallastu meg god? ingen er god utan Ein, det er Gud.

19. Du kjenner Bodordi: du skal ikkje driva Hor, du skal ikkje slaa i Hel, du skal ikkje stela, du skal ikkje bera falskt Vitne, du skal ikkje svika; heidra Fader din og Moder di."

20. Men han svarade og sagde til honom: „Meister, alt dette heve eg haldet, fraa eg var ung."

21. Men Jesus saag paa honom og fekk honom kjær og sagde til honom: „Eitt vantar deg; gaff avstad og sel alt det, du eig, og giv dei Fatige, so skal du hava ein Skatt i Him-melen; og kom, fylg meg og tak Krossen paa."

22. Men han vart uglied ved det Ordet og gjekk sorgfull burt; for han hadde myket Guds.

23. Og Jesus saag seg um og sagde til Læresveinarne sine: „Kor vandt det er fyre deim, som hava Rikdom, aa koma inn i Guds Rike!"

24. Men Læresveinarne vart forstøtte ved Ordet hans. Men Jesus svarade atter og sagde til deim: „Born, kor vandt det er fyre deim, som setja si Lit til Rikdom, aa koma inn i Guds Rike!

25. Det er lettare fyre ein Kamel aa ganga igjennom eit Naalauga enn fyre ein Riking aa koma inn i Guds Rike."

26. Men dei vart ovlege forfærde og sagde til kvarandre: „Kven kann daa verta frelst?"

27. Men Jesus saag paa deim og sagde: „Fyre Mennessjor er det umoglegt, men ikkje fyre Gud; for alt er moglegt fyre Gud."

28. Daa tok Petrus til og sagde til honom: „Sjaa, me hava oppgjevet alt og fylgt deg."

29. Jesus svarade og sagde: „Sannelege segjer eg dykker, det er ingen, som heve oppgjevet Hus elder Brøder elder Syster elder Fader elder Moder elder Kona elder Born elder Gard fyre meg og fyre Evangeliet,

30. utan at han no, her i Tidi, skal faa det hundradfald atter, Hus og Brøder og Syster og Moder og Born og Gard midt under Forsylging, og i den komande Verdi eit ævelegt Liv.

31. Men mange, som ero dei Fyrste, skulu verta dei Sidste, og dei Sidste dei Fyrste."

32. Men dei var paa Wegen upp til Jerusalem, og Jesus gjekk fyre deim; og dei var ottesfulle og fylgde etter honom med Ræddhug. Og atter tok han dei Tolv til seg og tok til

aa segja deim det, som skulde hendaft honom:

33. „Sjaa, me ganga upp til Jerusaleum, og Mennefsjesonen skal verta yvergjeven til Døsteprestarne og dei Skriftlærde, og dei skulo døma honom til Dauden og yvergiva honom til Heidningarne;

34. og dei skulo spotta honom og hudflengja honom og sputta paa honom og slaa honom i Hel; og den tridje Dagen skal han standa upp atter.“

35. Og Jakob og Johannes, Sebedæussønerne, kom til honom og sagde: „Meister, me vilde, at du skulde gjera fyre ofs det, som me vilja beda deg um.“

36. Men han sagde: „Kvat vilja de, at eg skal gjera fyre dykker?“

37. Men dei sagde til honom: „Giv ofs det, at me maa faa sitja ein paa høgge og ein paa vinstre Sida aat deg i ditt Herrike.“

38. Men Jesus sagde til deim: „De vita ikkje, kvat de beda um. Kunna de drikkja den Skaal, som eg drikk, og verta døypte med den Daup, som eg vert døypt med?“

39. Men dei sagdetil honom: „Ja det kunna me.“ Men Jesus sagde til deim: „Visst skulo de drikkja den Skaal, som eg drikk, og verta døypte med

den Daup, som eg vert døypt med.

40. Men det aa sitja paa høgge og vinstre Sida aat meg, det stend ikkje til meg aa giva andre enn deim, som det er lagat.“

41. Og daa dei Tie høyrde det, vart dei harme paa Jakob og Johannes.

42. Og Jesus kallade deim til seg og sagde til deim: „De vita, at dei som gjellda fyre Styrarar yver Folk, dei valda yver deim, og Stormennerne deira bruka Herrevælde yver deim.

43. Men so skal det ikkje vera millom dykker; men den, som vil verta stor millom dykker, han skal vera Tenaren dykkar;

44. og den, som vil verta den Fyrste millom dykker, han skal vera Træl fyre alle.

45. For jamvel Mennefsjesonen kom ikkje til det aa hava Tenar, men til aa vera Tenar og giva sitt Liv til Løysjening fyre mange.“

46. Og dei kom til Jeriko. Og daa han gjeff ut fraa Jeriko med Lærefveinom sine og myket Folk, sat Timæus' Son, Bartimæus den Blinde ved Wegen og bad.

47. Og daa han høyrde, at det var Jesus fraa Nasaret, tok han til aa ropa og sagde: „Je-

fus, du Davids Son, miskunna meg!"

48. Og mange trugade honom, at han skulde tegja; men han ropade myket meir: „Du Davids Son, miskunna meg!"

49. Og Jesus stadnade og bad deim kalla honom til seg. Og dei kallade den Blinde og sagde til honom: „Ver hugheil, statt upp; han kallar deg."

50. Men han kastade Raapa av seg, stod upp og gjekk til Jesus.

51. Og Jesus svarade og sagde til honom: „Kvat vil du, at eg skal gjera ved deg?" Men den Blinde sagde til honom: „Herre min, at eg maa faa Syni atter."

52. Men Jesus sagde til honom: „Gaff, di Tru heve frelst deg." Og strakst fekk han Syni atter og fylgde Jesus paa Vegen.

11te Kapitlet.

Og daa dei kom nær til Jerusaleem, til Betfage og Betania ved Oljeberget, sende han two av Læresveinom sine i Vegen

2. og sagde til deim: „Gange inn i Byen der rett framfyre dykker; og strakst de koma inn der, skulo de finna ein Fole bunden, som ingi Mennessja heve setet paa. Løysse honom og leide honom hit."

3. Og segjer nokon til dyk-

ker: „Kvi gjera de dette?" so segje: „Herren treng til honom;" so vil han strakst senda honom hit."

4. Men dei gjekk og fann Folen bunden utansyre Dyrri paa Gata og løyste honom.

5. Og nokre av deim, som stod der, sagde til deim: „Kvat er det de gjera, at de løysa Folen?"

6. Men dei sagde til deim so, som Jesus hadde sagt deim fyre; og dei let deim ganga.

7. Og dei leidde Folen til Jesus og lagde Klædi sine paa honom, og han sette seg uppaa honom.

8. Men mange breidde Klædi sine paa Vegen, men andre hogg Greiner av Treom og straadde paa Vegen.

9. Og dei som gjekk fyre, og dei som fylgde, ropade og sagde: „Hosianna! Belsignad vere han, som kjem i Herrens Namn!"

10. Belsignat vere vaar Fader Davids Rike, som kjem i Herrens Namn; Hosianna i det Høgste!"

11. Og Jesus gjekk inn i Jerusaleem og i Templet. Og daa han hadde seet umkring paa alle Ting, og det alt var seint paa Dagen, gjekk han ut til Betania med dei Tolv.

12. Og Dagen etter, daa dei gjekk ut fraa Betania, var han hungrig.

13. Og daa han paa lang Leid saag eit Fikentre med Lauv paa, gjeff han dit, um han kannhenda kunde finna nokot paa det. Men daa han kom burt til det, fann han ikkje annat enn berre Lauv; for det var ikkje Fikentid.

14. Og Jesus tok til Ords og sagde til det: „Heretter skal ingen i all Waa eta Alba av deg.“ Og Læresveinarne hans høyrde det.

15. Og dei kom til Jerusaleem. Og Jesus gjeff inn i Templet og tok til aa driva ut deim, som selde og køypte i Templet. Og han velte Bordi deira, som vekslande, og Krattarne deira, som selde Duvor.

16. Og han gav ingen Lov til aa bera Kjerald gjennom Templet.

17. Og han lærde og sagde til deim: „Stend det ikkje skrivet: Mitt Hus skal kallast eit Bønhus fyre alle Folk? men de hava gjort det til eit Røvarbol.“

18. Og dei Skriftlærde og Døsteprestarne høyrde det, og dei søtte ei Raad til aa faa gjera av med honom; for dei var rædde honom, avdi alt Folket var fullt av Undring over Læra hans.

19. Og daa det vart Kveld, gjeff han ut or Byen.

20. Og um Morgonen, daa dei gjeff framum, saag dei, at

Fikentreet var visnat radt ifraa Rotom.

21. Og Petrus hugfode paa det og sagde til honom: „Rabbi! sjaa, Fikentreet, som du bannade, er visnat.“

22. Og Jesus svarade og sagde til deim: „Have Tru paa Gud!

23. For sannelege segjer eg dykker, at den som segjer til dette Berget: lyft deg upp og kasta deg i Havet, og han ikkje tvilar i sitt Hjarta, men trur, at det skal verta, som han segjer, — honom skal det henda, som han segjer.

24. Difyre segjer eg dykker: Alt det, som de søkja, naar de beda, tru, at de skulo faa det, og de skulo hava det.

25. Og naar de standa og beda, so forlate, um de hava nokot imot nokon, at og dykkar Fader, som er i Himlom, kann forlata dykker dykkar Misgjeringar.

26. Men um de ikkje forlata, skal helder ikkje dykkar Fader, som er i Himlom, forlata dykkar Misgjeringar.“

27. Og dei kom til Jerusaleem atter. Og daa han gjeff umkring i Templet, kom Døsteprestarne og dei Skriftlærde og dei Eldste til honom

28. og sagde til honom: „Av kvat Magt gjerer du dette? og kven gav deg denne Magti, at du gjerer dette?“

29. Men Jesus svarade og sagde til deim: „Eg vil og spyra dyffer um ein Ting, og svare meg, so skal eg segja dyffer, av kvat Magt eg gjerer dette.

30. Johannes' Daup, var den av Himmelen elder av Menneftjor? Svare meg.“

31. Og dei tenkte ved seg sjølve og sagde: „Um me segja: av Himmelen, so vil han segja: kvi trudde de honom daa ikkje?

32. men segja me: av Menneftjor,“ — so var dei rædde fyre Folket; for allesaman heldt Johannes fyre ein sann Profet.

33. Og dei svarade og sagde til Jesus: „Me vita det ikkje.“ Og Jesus svarade og sagde til deim: „So segjer helder ikkje eg dyffer, av kvat Magt eg gjerer dette.“

12te Kapitlet.

Og han tok til aa tala i Lifnadar til deim: „Ei Menneftja plantade ein Vingard og sette Gjerde omkring og grov ei Vinpersa og bygde eit Torn

2. og leigde honom burt til Vingardsmennar og for utanlands. Og daa Tidi kom, sende han ein Tenar til Vingardsmennarne, at han skulde henta nokot Frukt av Vingarden hjaa Vingardsmennarne.

3. Men dei tok og slo honom og sende honom tomhendt av.

4. Og atter sende han ein

annan Tenar til deim; og honom kastade dei Stein paa og slo honom i Hovudet og sende honom svivurd burt.

5. Og atter sende han ein annan, og honom slo dei i Hel; og mange andre, sume slo dei og sume drap dei.

6. No hadde han endaa ein einaste Son, som var hans elskade, og tilslut sende han honom og til deim og sagde: Dei vilja hava Age fyre Son min.

7. Men desse Vingardsmennarne sagde til kvarandre: Dette er Ervingen; kome, lat oss slaa honom i Hel, og Arven vert vaar.

8. Og dei tok og slo honom i Hel og kastade honom ut or Vingarden.

9. Kvat skal daa Vingardsherren gjera? Han skal koma og gjera av med Vingardsmennarne og giva Vingarden til andre.

10. Og hava de ikkje lesset dette Skriftordet: Den Steinen, som Bygningsmennarne forkastade, han vart til Hjørnestein.

11. No Herren vart han gjord til det og er underfull fyre Augom vaare?“

12. Og dei søtte aa gripa honom; men dei var rædde fyre Folket; for dei skynade, at det var mot deim, han sagde denne

Riknaden. Og dei skildest fraa honom og gjekk burt.

13. Og dei sende til honom nokre av Farisæarom og av Herodes-Jolket, at dei skulde fanga honom med Ord.

14. Og dei kom og sagde til honom: „Meister, me vita, at du er sannordig og ansar ingen; for du gjerer ingen Mannamun, men lærer Guds Veg i Sanning. Er det rett aa giva Keisaren Skatt elder ei? skulo me giva elder ikkje giva?“

15. Men daa han skynade deira Skalkeraad, sagde han til deim: „Kvi freista de meg? take hit ein Bening og lat meg sjaa.“

16. Men dei tok ein fram. Og han sagde til deim: „Kven er det Vilætet og den Paaskrifti av?“ Men dei sagde til honom: „Av Keisaren.“

17. Og Jesus svarade og sagde til deim: „Giv Keisaren det, som høyrer Keisaren til, og Gud det, som høyrer Gud til.“ Og dei undrade seg yver honom.

18. Og det kom Sadducæarar til honom, dei som segja, at det ingi Uppstoda er; og dei spurde honom og sagde:

19. „Meister, Moses heve skrivet fyre oss, at naar ein Manns Broder døyr og læt Kona etter seg, men ikkje Born, so skal Broder hans taka Kona

hans og reisa sin Broder Avfoma.

20. No var det sjau Brøder, og den fyrste tok ei Kona, og han let ikkje Avfoma etter seg, daa han døybde;

21. og den andre tok henne og døybde, og han let helber ikkje Avfoma etter seg; og den tridje lika eins.

22. Og dei tok henne alle sjau og let ikkje Avfoma etter seg. Sidst av alle døybde Kona med.

23. Men i Uppstoda, naar dei ero oppstadne, kven skal ho daa vera Kona til? for dei sjau hadde henne alle til Kona.“

24. Jesus sagde til deim: „Er det ikkje difyre de fara villt, at de ikkje kjenna Skrifterna og ikkje Guds Kraft?“

25. for naar dei standa upp fraa dei Daude, so forkje gista dei seg elder verta burtgiste; men dei ero som Englarne i Himmelen.

26. Men um dei Daude, at dei standa upp, hava de daa ikkje leset i Moseboki, for Gud talade til honom der ved Alungeren og sagde: Eg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud?

27. Gud er ikkje Gud fyre Daude, men Gud fyre Livande. Difyre fara de myktet villt.“

28. Og ein av dei Skriftlærde, som hadde høyrte deira Ordlafting og skynade, at han

svarade deim godt, kom fram og spurde honom: „Kvat er det fyrste Bodord av alle?“

29. Jesus svarade: „Det fyrste av alle Bodord er: Høyr, Israael, Herren vaar Gud, Herren er ein;

30. og du skal elska Herren din Gud av alt ditt Hjarta og av all di Saal og av all din Hug og av all di Magt. Dette er det fyrste Bodord;

31. og det andre, som er lika eins, er dette: Du skal elska Næsten din som deg sjølv. Der er inkje annat Bodord større enn desse.“

32. Og den Skriftlærde sagde til honom: „Godt heve du i Sanning talat, Meister; for Gud er ein, og der er ingen annan utan han.

33. Og aa elska honom av alt sitt Hjarta og av alt sitt Vit og av all si Saal og av all si Magt, og aa elska Næsten som seg sjølv, det er meir enn alle Brennoffer og Slagtoffer.“

34. Og daa Jesus saag, at han svarade vitugt, sagde han til honom: „Du er ikkje langt fraa Guds Rike.“ Og ingen vaagade meir aa spyrra honom.

35. Og Jesus tok til Ords og sagde, daa han lærde i Templet: „Kor kunna dei Skriftlærde segja, at Kristus er Davids Son?

36. for David segjer sjølv i den heilage Ande: Herren

sagde til min Herre: Sit ved mi høgre Hand, til eg legg dine Fiendar til Stammel under dine Føter. So kallar daa David sjølv honom Herre, og for kann han daa vera Son hans?“

37. Og den store Folkehopen hørde honom gjerna.

38. Og han sagde til deim, daa han lærde: „Vare dykker fyre dei Skriftlærde, som gjerna vilja ganga um i side Rjolar og faa Helsingar paa Torgom

39. og hava dei fremste Sæti i Stenestovom og Høgsetet i Gildom;

40. dei som eta upp Husfi fyre Entjor og halda lange Bøner fyre ei Syn Skuld; dei skulo faa so myket strengare Dom.“

41. Og Jesus sat beint imot Tempelkista og saag paa, for Folk lagde Pengar i Kista; og mange Rike lagde myket.

42. Og det kom ei fatig Entja og lagde tvo Skjervar, det er ein Kvitt.

43. Og han kallade Læresveinarne sine og sagde til deim: „Sannelege segjer eg dykker, at denne fatige Entja lagde meir enn alle dei, som lagde i Kista;

44. for alle lagde av si rike Røgd; men ho lagde av si fatige Raad alt det, ho aatte, heile sitt Livsupphald.“

13de Kapitlet.

Dg daa han gjeff ut or Templet, sagde ein av Læresvein- om hans til honom: „Meister, sjaa kvat Steinar og kvat Bygningar!“

2. Dg Jesus svarade og sagde til honom: „Ser du desse store Bygningarne? det skal ikkje verta atterliggjande Stein paa Stein, som ikkje skal verta nedriven.“

3. Dg daa han sat paa Oljeberget beint imot Templet, spurde Petrus og Jakob og Johannes og Andreas honom i Einrom:

4. „Seg oss, naar skal dette henda? og kvat skal Teifnet vera, naar alt dette skal verta oppfylt?“

5. Men Jesus svarade deim og tok til aa segja: „Sjaa til, at ingen daarar dykker;

6. for det skal koma mange i mitt Namn og segja: Eg er Kristus, og dei skulo daara mange.

7. Men naar de høyra Herstrid og Tibender um Herstrid, so ræddest ikkje; for det maa koma, men Enden er ikkje endaa.

8. For Folk skal reisa seg mot Folk, og Rike mot Rike; der skal vera Jordskjelv paa den eine Stad etter den andre, og der skal vera Hunger og Upprøring.

9. Dette er Upphavet til dei harde Rider. Men sjaa til dykker sjølve; for dei skulo yvergiva dykker til Domstolar og Stemnestovor; de skulo verta hudslengde og framsørde fyre Landshovdingar og Kongar fyre mi Skuld, til Vitne fyre deim.

10. Dg fyrst skal Evangeliet verta forkynt fyre alle Folk.

11. Men naar dei sœra dykker fram og yvergiva dykker, so skulo de ikkje fyreaat syta fyre, kvat de skulo tala, og ikkje grunda paa det; men det, som vert dykker gjevet i den same Stundi, det skulo de tala; for det er ikkje de, som tala, men den Heilage Ande.

12. Men Broder skal yvergiva Broder til Dauden, og Faderen Barnet sitt; og Born skulo setja seg upp imot Foreldre og slaa deim i Hel.

13. Dg de skulo verta hatade av alle fyre mitt Namns Skuld. Men den, som held ut til Enden, han skal verta frelst.

14. Men naar de sjaa den Styggja av Dydlegging, som er umtalad av Profeten Daniel, standande der som ho ikkje skulde (den som les det, leggje Merke til det), daa maa dei, som ero i Judæa, fly tilfjells;

15. men den, som er paa Taket, stige ikkje ned i Huset og gange ikkje inn til aa taka nokot ut or sitt Hus;

16. og den, som er ute paa

Marfi, vende ikkje heimatter til aa taka Klædi fine.

17. Men usæle dei, som ero med Barn, og dei som giva Brjost i dei Dagom!

18. Men bede, at dykker Flugt ikkje maa falla um Bet-teren;

19. for i dei Dagom skal det vera so stor ei Trengsla, som ikkje heve voret slit fraa Upphavet av Skapningen, som Gud heve skapt, og alt til denne Dag, og som helder ikkje skal verta.

20. Og um ikkje Herren avfortade dei Dagarne, so vart inkje Rjot frelst. Men fyre dei Utvalde, som han heve utvalt, heve han avfortat dei Dagarne.

21. Og um nofon daa segjer til dykker: Sjaa her er Kristus, elder: Sjaa der, so tru ikkje;

22. for det skal koma upp falske Kristar og falske Profetar, og dei skulo gjera Teikn og Under til aa daara endaa dei Utvalde, um det var moglegt.

23. Men vare dykker! sjaa, eg heve sagt dykker alt fyreaat.

24. Men i dei Dagom, etter den Trengsla, skal Soli formyrkja, og Maanen ikkje giva sitt Ljos,

25. og Stjernorna paa Himmelen skulo falla ned, og Krafterna i Himlom skulo skafast.

26. Og daa skulo dei sjaa

Menneskjefonen komande i Sky-om med stor Magt og Gra;

27. og daa vil han senda Englarne fine og føra dei Utvalde saman fraa dei fire Vindar, fraa det yfte av Jorði til det yfte av Himmelen.

28. Men lære ein Lifnad av Fikentreet. Naar Greini sær Save, og Lauvet sprett, so vita de, at Sumaren er nær.

29. Soleides og, naar de sjaa, at dette hender, so vita de, at han er nær fyre Dyrrom.

30. Sannelege segjer eg dykker: denne Gitti skal ikkje forgangast, fyrr alt dette gjeng fyre seg.

31. Himmelen og Jorði skulo forgangast; men mine Ord skulo aldri forgangast.

32. Men um den Dagen og Timen veit ingen, helder ikkje Englarne i Himmelen, jamvel ikkje Sonen, men Faderen aaleine.

33. Vare dykker, vafe og bede; for de vita ikkje, naar Tidi er.

34. Det er som med ei Menneskja, som foor av Landet og forlet Huset sitt og gav Tendarom fine Magti og kvar si Gjerning og baud Dyrrevaktaren vafa.

35. So vafe de; for de vita ikkje, naar Husbonden kjem, um Kvelden elder ved Midnatt elder ved Hanegals Tid elder um Morgonen,

36. so han iffje, naar han fjem braadt, skal finna dykker fovannde.

37. Men det, eg segjer til dykker, det segjer eg til alle: Wake!"

14de Kapitlet.

Men two Dagar deretter var det Paaste og det usyrde Brauds Helg. Og Øvsteprestarne og dei Skriftlærde søtte ei Raad til aa gripa honom med Svik og slaa honom i Hel;

2. men dei sagde: „Iffje i Høgtidi, at det iffje skal verta Uppstyr av Folket.“

3. Og daa han var i Betanias i Huset til Simon den Spitelste og sat til Bords, kom ei Kvinna, som hadde ei Alabasterkrukka med stik og kosteleg Nardus-salve. Og ho slo Krukka funder og hellte ut yver Hovudet hans.

4. Men det var fume, som vart harme med seg sjølve og sagde: „Kvat skulde slikt Spille av Salven vera til?"

5. for dette kunde vortet felt fyre yver tri hundrad Pengar og gjevet dei Fatige." Og dei talade hardt til henne.

6. Men Jesus sagde: „Lat henne vera; kvi gjera de henne Mein? ho heve gjort ei god Gjerning mot meg.

7. For dei Fatige hava de alltid hjaa dykker, og naar de vilja, kunna de gjera vel imot

deim; men meg hava de iffje alltid.

8. Ho heve gjort det, ho kunde: ho heve i Fyrevegen salvat min Likam til mi Jordferd.

9. Sannelege segjer eg dykker, at kvar helst dette Evangelium vert forkynt yver all Verdi, skal ogso det, som ho gjorde, verta umtallat til Minne um henne."

10. Og Judas Iskariot, ein av dei Tolv, gjeff til Øvsteprestarne og vilde forraada honom til deim.

11. Men daa dei høyrde det, vart dei glade og lovade aa giva honom Pengar. Og han lurde paa, forleides han kunde forraada honom paa laglegaste Maaten.

12. Og den fyrste Dagen i det usyrde Brauds Helg, daa dei slagtede Paasfelambet, sagde Læresveinarne hans til honom: „Kvar vil du, me skulo ganga og laga til, so du kann eta Paasfelambet?"

13. Og han sende two av Læresveinom sine og sagde til deim: „Gange inn i Byen, og der skal det møta dykker ei Mennessja, som ber ei Vatskrukka; fylgje honom,

14. og segje til Husbonden, der som han gjeng inn: Meisteren segjer: Kvar er Herbyrget, der eg kann eta Paasfelambet med Læresveinom mine?"

15. Og han skal syna dykker ein stor Sal, reidd med Benkjer

og tilbudd. Der kunna de laga til aat ofa."

16. Og Læresveinarne gjeff og kom inn i Byen og fann det so, som han hadde sagt deim, og dei lagade Paasfelambet til.

17. Og daa det vart Kveld, kom han med dei Tolv.

18. Og daa dei sat til Bords og aat, sagde Jesus: „Sannelege segjer eg dykker, at ein av dykker vil forraada meg, han som et med meg."

19. Men dei vart sorggjevne og sagde til honom den eine etter den andre: „Det er daa vel ikkje eg?" og ein annan: „Det er daa vel ikkje eg?"

20. Men han svarade og sagde til deim: „Ein av dei Tolv, den som duppar i Fatet med meg."

21. Mennefsjesonen gjeng fulla burt, so som det er skrivet um honom; men usæl den Mennefsja, som Mennefsjesonen vert forraadd av! det var godt fyre den Mennefsja, um ho ikkje var fødd."

22. Og medan dei aat, tok Jesus Braudet og velsignade og braut det og gav deim og sagde: „Take og ete; dette er min Likam."

23. Og han tok Kalken, taffade og gav deim, og dei drakk av honom alle.

24. Og han sagde til deim: „Dette er mitt Blod til den

nye Pakt, det som er uthellst fyre mange.

25. Sannelege segjer eg dykker, at eg skal ikkje meir dricka av Frukti paa Vintreet alt til den Dagen, daa eg driff henne ny i Guds Rike."

26. Og daa dei hadde sunget Lovsungen, gjeff dei ut til Oljeberget.

27. Og Jesus sagde til deim: „De skulo alle svinggjast ved meg i denne Natt; for det er skrivet: Eg vil slaa Hyrdingen, og Sauderne skulo drivast fraa kvarandre."

28. Men etter at eg er oppstaden, vil eg ganga fyre dykker til Galilæa."

29. Men Petrus sagde til honom: „Um dei so alle skulde avstyggiast, so skal daa ikkje eg."

30. Og Jesus sagde til honom: „Sannelege segjer eg deg, at idag, ja i denne Natt, fyrr enn Hanen gjel tvo Gonger, skal du neitta meg tri Gonger."

31. Men han sagde med endaa større Ofse: „Um eg so skulde døy med deg, skal eg ikkje neitta deg." Men Likaeins sagde dei og alle.

32. Og dei kom til ein Hage, som heiter Getsemane; og han sagde til Læresveinarne sine: „Setje dykker her, medan eg bed."

33. Og han tok Petrus og Jakob og Johannes med seg

og tok til aa ræddast og gruva.

34. Og han sagde til deim: „Mi Saal er sorgtyngd reint til Dauden; vente her og vafe.“

35. Og han gjekk eit litet Stykke lenger og fall ned paa Jorði og bad, at den Timen maatte ganga yver fyre honom, um det var moglegt.

36. Og han sagde: „Abba, Fader, alt er moglegt fyre deg, tak denne Skaali fraa meg, men daa ikkje som eg vil, men som du vil.“

37. Og han kom og fann deim sovande og sagde til Petrus: „Simon, søv du? kunde du ikkje vafa ein Time?“

38. Vafe og bede, so de ikkje maa koma i Freisting. Anden er fulla viljug, men Rjotet er veikst.“

39. Og han gjekk atter burt og bad og sagde dei same Ord.

40. Og daa han kom tilbaka, fann han deim atter sovande; for Hugo deira var tyngde, og dei visste ikkje, kvat dei skulde svara honom.

41. Og han kom tridje Gongen og sagde til deim: „Sove no og kvile dykker; det er nog. Timen er komen, sjaa, Menne-skjesonen vert yvergjeven i Syn-darhender.

42. Stande upp, lat oss ganga; sjaa, han som forraader meg, er nær.“

43. Og strakst medan han endaa talade, kom Judas, ein

av dei Tolv, og med honom ein stor Hov, med Sverd og Stav, fraa Østeprestom og dei Skriftlærde og dei Eldste.

44. Men han, som forraadde honom, hadde gjevet deim eit Merke og sagt: „Den, som eg kysser, han er det; gripe honom, og føre honom trygt burt.“

45. Og daa han kom, gjekk han strakst til honom og sagde: „Rabbi, Rabbi!“ og kysste honom.

46. Men dei lagde Hand paa honom og greip honom.

47. Men ein av deim, som stod der, drog Sverdet og slo til Tenaren aat Østepresten og hogg av honom Øyrat.

48. Men Jesus svarade og sagde til deim: „De ero utgjengne med Sverd og Stav, liksom mot ein Røvar og vilja fanga meg.

49. Eg var daglege hjaa dykker i Templet og lærde, og de greip meg ikkje; men det er so lagat, fyredi at Skrifterna skulo oppfyllast.“

50. Og dei forlet honom alle og flydde.

51. Og det fylgde honom ein ung Mann med eit fint Linflæde kastat fringum berre Kroppen. Og dei unge Menner greip honom.

52. Men han slepte Linflædet og flydde naken fraa deim.

53. Og dei førde Jesus til Østepresten, og der kom dei

saman med honom alle Døsteprestarne og dei Eldste og dei Skriftlærde.

54. Og Petrus fylgde honom langt attansyre heilt inn paa Garden til Døstepresten. Og han sat i Lag med Tenarom og vermdde seg ved Elden.

55. Men Døsteprestarne og heile Raadet søtte Bitnemaal imot Jesus, at dei kunde avliva honom, men dei fann ikkje;

56. for mange bar falskt Bitne imot honom, men Bitnemaali høvde ikkje i Hop.

57. Og nokre stod upp og bar falskt Bitne imot honom og sagde:

58. „Me høyrde, at han sagde: Eg skal riva ned dette Tempel, som er gjort med Hender, og paa tri Dagar byggja eit annat, som ikkje er gjort med Hender.”

59. Og helder ikkje paa den Maaten høvde deira Bitnemaal i Hop.

60. Og Døstepresten stod upp midt imillom deim og spurde Jesus og sagde: „Svarar du infje? Kvot vitna desse imot deg?”

61. Men han tagde og svarade infje. Atter spurde Døstepresten honom og sagde til honom: „Er du Kristus, Son til den Belsignade?”

62. Men Jesus sagde: „Eg er so. Og de skulo sjaa Menestjesonen sitjande ved høgge

Handi aat Krafti og komande i Himmel-Skyom.”

63. Men Døstepresten reio Klædi sine sunder og sagde: „Kvot trenga me meir til Vitne?”

64. De hava høyrte Spott- ingi; kvot synast de?” Men alle dømde dei honom skyldig til Dauden.

65. Og fume tok til aa sputta paa honom og breidde yver Andlitet hans og slo honom med Neven og sagde til honom: „Spaa!” Og Tenararne gav honom Slag paa Dyrat.

66. Og daa Petrus var ute paa Garden, kom ei av Tenestgjentom hjaa Døstepresten,

67. og daa ho saag Petrus, som vermdde seg, stirde ho paa honom og sagde til honom: „Du var og med Jesus fraa Nasaret.”

68. Men han neittade det og sagde: „Eg veit ikkje og skynar ikkje, kvot du segjer.” Og han gjekk ut i Forgarden, og daa gol Hanen.

69. Og daa Gjenta saag honom, tok ho atter paa og sagde til deim, som stod der: „Dette er ein av deim.”

70. Men han neittade det atter. Og straks etter sagde dei, som stod der, paa nytt til Petrus: „Sau visst er du ein av deim; for du er og ein Galilæar, det er likt til det paa Maalet ditt.”

71. Men han tok til aa banna og sverja: „Eg kjenner ikkje denne Menneſtja, ſom de tala um.“

72. Og andre Gongen gol Hanen. Og Petrus mintest det Ordet, ſom Jeſus ſagde til honom: „Fyrr enn Hanen gjel tvo Gonger, ſkal du neitta meg tri Gonger.“ Og han tenkte etter det og gret.

15de Kapitlet.

Og ſtrafft um Morgonen heldt Øſtepreſtarne Samraad med dei Eldſte og dei Skriftlærde og heile Raadet, og dei batt Jeſus og førde honom burt og yvergav honom til Pilatus.

2. Og Pilatus spurde honom: „Er du Jødekongen?“ Men han ſvarade og ſagde til honom: „Du ſegjer det.“

3. Og Øſtepreſtarne førde mange Klagemaal imot honom.

4. Men Pilatus spurde honom atter og ſagde: „Svarar du ingen Ting? Sjaa, for myket dei vitna imot deg.“

5. Men Jeſus ſvarade ikkje meir, ſo Pilatus undrade ſeg.

6. Men paa Høgtidi brukade han aa lata deim ein Fange laus, den ſom dei bad um.

7. Men det var ein, ſom heitte Barabbas og var fangad med Upprørsmennerne, ſom hadde gjort eit Mord under Upprøret.

8. Og Folket tok til aa ropa og beda um det, ſom han alltid var van til aa gjera mot deim.

9. Men Pilatus ſvarade deim og ſagde: „Vilja de, at eg ſkal lata dykker Jødekongen laus?“

10. for han ſkynade, at Øſtepreſtarne hadde yvergjevet honom av Øvund.

11. Men Øſtepreſtarne øſte upp Folket, at han helber ſkulde lata deim Barabbas laus.

12. Men Pilatus ſvarade og ſagde atter til deim: „Kvat vilja de daa, at eg ſkal gjera ved honom, ſom de kalla Jødekongen?“

13. Men dei ropade atter: „Kroſſeſt honom!“

14. Men Pilatus ſagde til deim: „Kvat vondt heve han daa gjort?“ Men dei ropade endaa meir: „Kroſſeſt honom!“

15. Men daa Pilatus vilde gjera Folket til Lags, let han deim Barabbas laus og let Jeſus hudflengja og yvergav honom til Kroſſeſting.

16. Men Stridsmennerne førde honom inn i Garden, det er Domhuset; og dei kallade heile Herſloffen ſaman.

17. Og dei klædde honom i ei Purpurtaapa og flettade ei Klungerfruna og sette paa honom.

18. Og dei tok til aa helsa honom: „Heil, Jødekonge!“

19. Og dei flo honom i Svubdet med ei Røyr og ſputtade

paa honom og fall paa Kne og tilbød honom.

20. Og daa dei hadde spottat honom, tok dei Purpurkaapa av honom og hadde hans eigne Klæde paa honom. Og dei førde honom ut til aa krossfesta honom.

21. Og det møtte deim ein Mann, som kom fraa Marki, Simon fraa Kyrene, Fader til Aleksander og Rufus, honom nøydde dei til aa bera Krossen hans.

22. Og dei førde honom til ein Stad, som heitte Golgata, det er utlagt Skalle-Staden.

23. Og dei gav honom Vin blandad med Myrra; men han tok ikkje mot det.

24. Og daa dei hadde krossfest honom, skifte dei Klædi hans og fastade Lut um deim, kvot kvar skulde hava.

25. Men det var den tredje Timen, daa dei krossfeste honom.

26. Og det var skrivet ei Øverskrift um Klagemaaliet imot honom: „Jødefongen.“

27. Og saman med honom krossfeste dei tvo Røvarar, ein paa høgre og ein paa vinstre Sida aat honom;

28. og daa vart det Skriftordet oppfylt, som segjer: „Og han vart reknad millom Mjærdsmennener.“

29. Og dei, som gjekk framum, spottade honom, rifte paa Horudet og sagde: „Haa,

du som riv Templet ned og byggjer det oppatter paa tri Dagar,

30. frels deg sjølv og stig ned av Krossen!”

31. Og lika eins speade Østeprestarne seg imillom i Lag med dei Skriftlærde og sagde: „Andre frelst han; seg sjølv kann han ikkje frelsa.

32. Kristus, Israels Konge, stige no ned av Krossen, so me kunna sjaa og tru.“ Og dei, som var krossfeste med honom, hadde honom og.

33. Og daa den fette Timen var komen, vart det eit Myrker yver heile Landet alt til den niande Timen.

34. Og ved den niande Timen ropade Jesus med høg Røyst: „Eloi, eloi, lamma sabaktani,” det er utlagt: „Min Gud, min Gud, kvifor heve du forlatet meg?”

35. Og nokre av deim, som stod der og høyrde det, sagde: „Sjaa, han kallar paa Elias.”

36. Men der sprang Ein fram og fyllte ein Svamp med Edik, sette honom paa ei Rør og gav honom aa drikkja og sagde: „Bente, lat oss sjaa, um Elias kjem og tek honom ned.”

37. Men Jesus ropade med høg Røyst og andadest.

38. Og Fyre-Tjeldet i Templet ravnade i tvo fraa øst til nedst.

39. Men daa Horudsmannen, som stod beint imot honom, saag, at han andadest med slitt Kop, daa sagde han: „Sannelege, denne Mennefsja var Guds Son.“

40. Men det var Kvinnor og, som stod langt av Leid og saag paa, og millom deim var Maria Magdalena, Maria Moder til Jakob den yngre og til Joses, og Salome

41. — dei som og hadde fylgt honom, daa han var i Galilæa, og tent honom — og mange andre Kvinnor, som var komne upp til Jerusalem med honom.

42. Og daa det alt var Kveld, — for det var Tilreisningsdagen, det er Dagen fyre Kviledagen —

43. kom Josef fraa Arimatæa, ein velvyrd Raadsherre, som og sjølv ventade paa Guds Rike, og han vaagade seg til og gjeff inn til Pilatus og bad um Jesu Likam.

44. Men Pilatus undradest paa, um han alt var daud, og han kallade paa Horudsmannen og spurde, um han hadde voret lenge daud.

45. Og daa han fekk vita det av Horudsmannen, gav han Josef Likamen.

46. Og han kjøpte eit fint Linflæde, tok honom ned og sveipte honom i Linflædet og lagde honom i ei Grav, som

var uthoggi i Berget; og han velte ein Stein fyre Dyrri til Gravi.

47. Men Maria Magdalena og Maria, Moder til Joses, saag kvar han vart lagd.

16de Kapitlet.

Dg daa Kviledagen var avliden, kjøpte Maria Magdalena og Maria Jakobs Moder og Salome angande Urter og vilde koma og salva honom.

2. Og tidleg um Morgonen den fyrste Dagen i Vika kom dei til Gravi i Solrenningi.

3. Og dei sagde til kvarandre: „Kven skal velta Steinen fraa Dyrri til Gravi fyre oss?“

4. Og daa dei saag upp, vart dei vare, at Steinen var burtvelt; for han var myket stor.

5. Og daa dei kom inn i Gravi, saag dei ein ung Mann sitjande paa høgre Sida, klædd i ein sid, kvit Klædnad; og dei vart forfærde.

6. Men han sagde til deim: „Bere ikkje forfærde; de søkja Jesus fraa Nasaret, den krossfeste; han er oppstaden, han er ikkje her. Sjaa Komet, der dei lagde honom.

7. Men gange avstad og segje hans Læresveinar og Petrus, at han gjeng fyre dykker til Galilæa; der skulo de sjaa honom, so som han sagde dykker.“

8. Dg dei gjekk ut og flydde braadt fraa Gravi; for det kom Rygd og Rædsla paa deim. Dg dei sagde ingen nokot, for dei var rædde.

9. Men daa Jesus var uppstaden tidleg den fyrste Dag i Bifa, syntte han seg fyrst fyre Maria Magdalena, som han hadde drivet sjau vonde Andar ut or.

10. Dg ho gjekk og kunn-gjorde det fyre deim, som hadde voret med honom, og som no frygde og gret.

11. Dg daa dei høyrde, at han var livande, og at ho hadde seet honom, trudde dei ikkje.

12. Men sidan syntte han seg i ein annan Skapnad fyre tvo av deim, som var paa Be-gen og gjekk ut paa Landet.

13. Dg dei gjekk avstad og kunn-gjorde dei andre det; men ikkje deim helder trudde dei.

14. Tilslidst syntte han seg fyre dei Elleve, daa dei sat til Bords. Dg han laftade deim fyre deira Bantru og harde

Sjarta, at dei ikkje hadde trutt deim, som hadde seet honom uppstaden.

15. Dg han sagde til deim: „Gange ut i all Verdi og for-kynde Evangeliet fyre all Skapningen.

16. Den som trur og vert døypt, skal verta frelst, men den som ikkje trur, skal verta fordømd.

17. Men desse Teikni skulo fylgja med deim, som tru: i mitt Namn skulo dei driva vonde Andar ut; dei skulo tala med nye Tungor,

18. dei skulo tafa Ormar burt, og um dei drikka nokon Banedrykk, so skal det ikkje stada deim; paa dei Sjuke skulo dei leggja Hender, og dei skulo verta gode atter.”

19. Daa no Herren soleides hadde talat til deim, vart han teken upp til Himmels og sette seg ved Guds høgre Hand.

20. Men dei gjekk ut og forkynte alle Stader; og Herren verkade med og stadfeste Ordet ved dei Teikn, som dermed fylgde.

Amen.

BS
3584
.N8S6
1883

BIBLE. N.T. Mark.
Norwegian (Landsmaal)

856226

BS
3584
.N8S6
1883

BIBLE. N.T. MARK.
Norwegian (Landsmaal)

856226

BS

3584

.N8S6